Dosarul nr. 4-26044692-12-5r-08042026 (5r-1394/2026)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

02 octombrie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Veaceslav Cernalev,

Grefier - Cristina Macovei,

cu participarea: victimei Egorova Elena și a interpretului Burujiu Nina,

în lipsa: contravenientului *****Nicolae, a apărătorului acestuia, avocatul Curmei Vladimir, și a agentului constatator Negara Valeriu, legal citați.

Examinând în ședință publică contestația formulată în interesele lui *****Nicolae împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale Seria/nr. MAI07 278903 din 17 martie 2026, emisă de agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției, prin care *****Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1 500 lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare,

C O N S T A T Ă :

1. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/nr. MAI07 278903 din 17 martie 2026 s-a reținut că, la 14 ianuarie 2026, aproximativ la ora 17:08, în mun. Chișinău, str. Alba Iulia nr. 75, *****Nicolae, conducând automobilul Honda CR-V cu numărul de înmatriculare *****, la efectuarea manevrei de deplasare cu spatele nu s-a asigurat că manevra poate fi executată în siguranță, fără a crea pericol sau obstacole celorlalți participanți la trafic, încălcând cerințele pct. 41 alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, în urma căruia fapt a intrat în contact cu automobilul Toyota cu numărul de înmatriculare YZO 190, cauzând deteriorarea acestuia.

2. Agentul constatator a încadrat fapta în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional și a aplicat lui *****Nicolae amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1 500 (*una mie cinci sute*) lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

3. Nefiind de acord cu decizia agentului constatator, la 31 martie 2026, *****Nicolae, prin apărător, a formulat contestație, solicitând anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare. În esență, contestatarul a susținut că nu a produs accidentul rutier și că, deși a efectuat mai multe manevre pentru a ieși din locul de parcare, nu a simțit vreun contact cu automobilul Toyota. A invocat că sistemul de parcare/camera a semnalizat apropierea de vehiculul aflat alături, motiv pentru care a coborât pentru a verifica distanța, după care și-a continuat manevra. Totodată, apărarea a contestat calificarea juridică potrivit art. 242 alin. (2), apreciind că deteriorarea vizibilă în materialul fotografic nu poate fi considerată una considerabilă. S-a mai invocat că materialele cauzei nu i-ar fi fost prezentate integral înainte de contestarea deciziei.

4. În ședința de judecată contestatarul *****Nicolae și apărătorul acestuia nu s-au prezentat, fiind legal citați. Agentul constatator, de asemenea legal citat prin intermediul instituției pe care o reprezintă, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Instanța, constatând respectarea procedurii de citare, a dispus examinarea cauzei în lipsa persoanelor neprezentate.

5. Victima Egorova Elena, audiată în ședința de judecată, a solicitat respingerea contestației. Aceasta a declarat că automobilul său a fost zgâriat, iar din discuțiile purtate cu *****Nicolae a înțeles că acesta a coborât din automobil în momentul incidentului pentru a verifica motivul activării senzorului de parcare. Victima a menționat că *****Nicolae nu și-a recunoscut vinovăția și că, pe durata examinării cauzei, nu a procedat la repararea automobilului.

6. În cadrul cercetării judecătorești au fost examinate contestația, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 278903 din 17 martie 2026 și anexele acestuia, inclusiv explicațiile participanților la procesul contravențional, actele de examinare a vehiculelor, schema locului și materialele fotografice.

7. Examinând contestația formulată în corelație cu materialele dosarului cauzei contravenționale și cu prevederile legale incidente speței, instanța de judecată apreciază contestația ca fiind neîntemeiată și pasibilă de respingere, pentru considerentele expuse în continuare.

8. Potrivit art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de lege; nimeni nu este obligat să își dovedească nevinovăția, iar concluziile despre vinovăție nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Dubiile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

9. Conform art. 425 din Codul contravențional, probele reprezintă elementele de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, constatarea vinovăției și stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Niciun mijloc de probă nu poate fi apreciat izolat, ci prin raportare la ansamblul probator și la concordanța dintre elementele de fapt constatate.

10. Instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție nu este tratat ca o prezumție absolută de vinovăție. Constatările consemnate în acesta sunt supuse verificării judiciare și sunt apreciate împreună cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză. În prezenta cauză, situația de fapt reținută de agentul constatator este susținută de mai multe elemente probatorii care se coroborează.

11. Astfel, însuși *****Nicolae a confirmat, în explicațiile oferite în cadrul procesului contravențional, că s-a aflat cu automobilul Honda CR-V în parcarea din str. Alba Iulia nr. 75 și că, pentru a ieși din locul de parcare, a efectuat mai multe manevre înainte și înapoi, în imediata apropiere a automobilului Toyota. Tot el a relatat că sistemul de avertizare al automobilului a semnalizat apropierea de un obstacol, împrejurare care l-a determinat să oprească și să coboare pentru a verifica vizual distanța dintre vehicule.

12. Instanța apreciază că aceste împrejurări, deși nu reprezintă în sine o recunoaștere a producerii accidentului, dobândesc relevanță probatorie atunci când sunt analizate în coroborare cu declarațiile victimei, cu schema locului, cu procesul-verbal de examinare a automobilului Toyota și materialul fotografic privind deteriorările acestuia, precum și cu actul de examinare și fotografiile automobilului Honda CR-V.

13. Declarațiile victimei sunt consecvente în partea esențială și sunt compatibile cu împrejurările obiective ale cauzei. Victima a indicat că automobilul său a fost deteriorat în parcarea respectivă și, în ședința de judecată, a reiterat că acesta a fost zgâriat, făcând referire inclusiv la împrejurarea că *****Nicolae coborâse pentru a verifica motivul activării senzorului de parcare.

14. Instanța nu atribuie declarațiilor victimei o forță probantă prestabilită și nu fundamentează soluția exclusiv pe acestea. Ele sunt apreciate în coroborare cu conduita contestatarului în timpul manevrei, cu localizarea vehiculelor, cu

urmele/deteriorările consemnate la examinarea mijloacelor de transport și cu materialul fotografic anexat.

15. Susținerea contestatarului că nu a simțit vreun contact între vehicule nu este suficientă pentru a înlătura ansamblul probator. În condițiile unei manevre efectuate cu viteză redusă într-un spațiu restrâns, un contact de intensitate redusă nu presupune în mod necesar perceperea distinctă a impactului de către conducător. Existența contactului se stabilește nu prin percepția subiectivă declarată ulterior de conducător, ci prin aprecierea cumulativă a circumstanțelor obiective ale cauzei.

16. Totodată, conduita contestatarului, care a oprit și a coborât din automobil după activarea sistemului de avertizare, confirmă că acesta a conștientizat existența unei distanțe reduse față de vehiculul aflat în apropiere. În asemenea condiții, continuarea manevrei de deplasare cu spatele impunea asigurarea efectivă că aceasta poate fi executată fără pericol și fără a produce prejudicii altor participanți la trafic.

17. Cerința pct. 41 alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere urmărește tocmai prevenirea unor asemenea situații, conducătorul fiind obligat, înaintea și pe durata deplasării cu spatele, să se asigure că manevra poate fi executată în siguranță. Raportând această obligație la circumstanțele constatate, instanța apreciază că *****Nicolae nu a manifestat gradul de precauție impus de situația concretă.

18. Prin urmare, între manevra efectuată de *****Nicolae, nerespectarea obligației de asigurare și deteriorarea automobilului Toyota există o succesiune factuală și o legătură cauzală susținute de probe concordante. Versiunea contestatarului privind inexistența oricărui contact nu este confirmată de elemente obiective de natură să răstoarne situația de fapt stabilită prin materialele cauzei.

19. Referitor la argumentul apărării potrivit căruia deteriorarea constatată nu ar putea fi calificată drept considerabilă, instanța reține că aprecierea consecințelor produse nu poate fi redusă la impresia vizuală subiectivă asupra unei fotografii și nici la denumirea uzuală de «zgârietură». Existența și caracterul deteriorării urmează a fi apreciate în contextul tuturor actelor de constatare și al materialelor fotografice administrate.

20. Instanța constată că deteriorarea automobilului Toyota nu rezultă exclusiv din afirmațiile victimei, ci este obiectivizată prin actele de examinare a mijlocului de transport și materialul fotografic anexat dosarului. Aceste probe

confirmă existența unor deteriorări materiale produse în circumstanțele accidentului rutier examinat.

21. Lipsa unui raport separat de expertiză sau a unui deviz de reparație nu determină, prin ea însăși, inexistența consecinței materiale reținute de agentul constatator. Codul contravențional nu stabilește că numai un asemenea mijloc de probă ar putea confirma deteriorarea vehiculului, instanța fiind ținută să aprecieze totalitatea probelor administrate.

22. În același timp, instanța nu transferă asupra contestatarului sarcina de a-și demonstra nevinovăția. Faptul că apărarea nu a prezentat elemente obiective care să infirme constatările agentului este examinat numai în contextul verificării temeiniciei criticilor formulate în contestație. Sarcina stabilirii faptei și vinovăției rămâne supusă standardului prevăzut de art. 375 și regulilor de administrare și apreciere a probelor prevăzute de Codul contravențional.

23. Analizând probele în ansamblu, instanța nu identifică contradicții esențiale între acestea care să genereze un dubiu rezonabil asupra faptului producerii accidentului, asupra mecanismului acestuia ori asupra legăturii dintre manevra contestatarului și deteriorarea automobilului victimei. Materialele fotografice, actele de examinare și declarațiile participanților se completează reciproc în aspectele esențiale.

24. Instanța apreciază drept neîntemeiat și argumentul potrivit căruia contestatarului nu i-ar fi fost prezentate toate materialele cauzei. Chiar presupunând existența unei asemenea deficiențe la etapa constatării, pentru anularea deciziei este necesar ca neregularitatea invocată să fi afectat în mod real posibilitatea de exercitare a dreptului la apărare ori legalitatea soluției. În prezenta cauză, contestatarul a cunoscut fapta imputată și încadrarea juridică, a beneficiat de asistență juridică și a formulat contestație împotriva deciziei, având posibilitatea de a prezenta argumente și probe în fața instanței.

25. În ședința din 11 septembrie 2026, instanța a verificat citarea participanților, a constatat că neprezentarea contestatarului, a apărătorului și a agentului constatator nu împiedică examinarea cauzei și a cercetat contestația, procesul-verbal contestat și anexele acestuia. Victima a fost audiată și a solicitat respingerea contestației.

26. În ceea ce privește sancțiunea aplicată, instanța constată că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional. Critica referitoare la aplicarea cuantumului maxim al amenzii nu afectează, prin ea

însăși, existența contravenției și legalitatea constatării vinovăției, iar din materialele examinate nu rezultă un temei suficient pentru anularea deciziei de sancționare.

27. În consecință, apreciind probele administrate în mod individual și în ansamblul lor, instanța constată că situația de fapt reținută de agentul constatator este confirmată prin probe pertinente și concordante, iar argumentele invocate în contestație reprezintă o interpretare diferită a circumstanțelor accidentului, fără a fi susținute de elemente obiective suficiente pentru a răsturna constatările rezultate din materialele cauzei.

28. Astfel, instanța reține că a fost demonstrat faptul că *****Nicolae, efectuând manevra de deplasare cu spatele în condițiile descrise în procesul-verbal, nu s-a asigurat în măsură suficientă pentru efectuarea acesteia în siguranță, fapt ce a determinat contactul cu automobilul Toyota și deteriorarea acestuia, fiind întrunite elementele faptei contravenționale imputate prin procesul-verbal Seria/nr. MAI07 278903 din 17 martie 2026.

29. Prin urmare, nefiind constatate temeiuri de nulitate sau alte împrejurări care să determine anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, contestația formulată în interesele lui *****Nicolae urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea deciziei agentului constatator.

În conformitate cu prevederile art. 375, art. 425, art. 448, art. 460-462 din Codul contravențional, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată în interesele lui *****Nicolae împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale Seria/nr. MAI07 278903 din 17 martie 2026, emisă de agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției.

Se menține decizia agentului constatator Seria/nr. MAI07 278903 din 17 martie 2026, prin care *****Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1 500 (*una mie cinci sute*) lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Preşedintele şedinţei,

judecătorul Veaceslav CERNALEV